Mao Tsetung

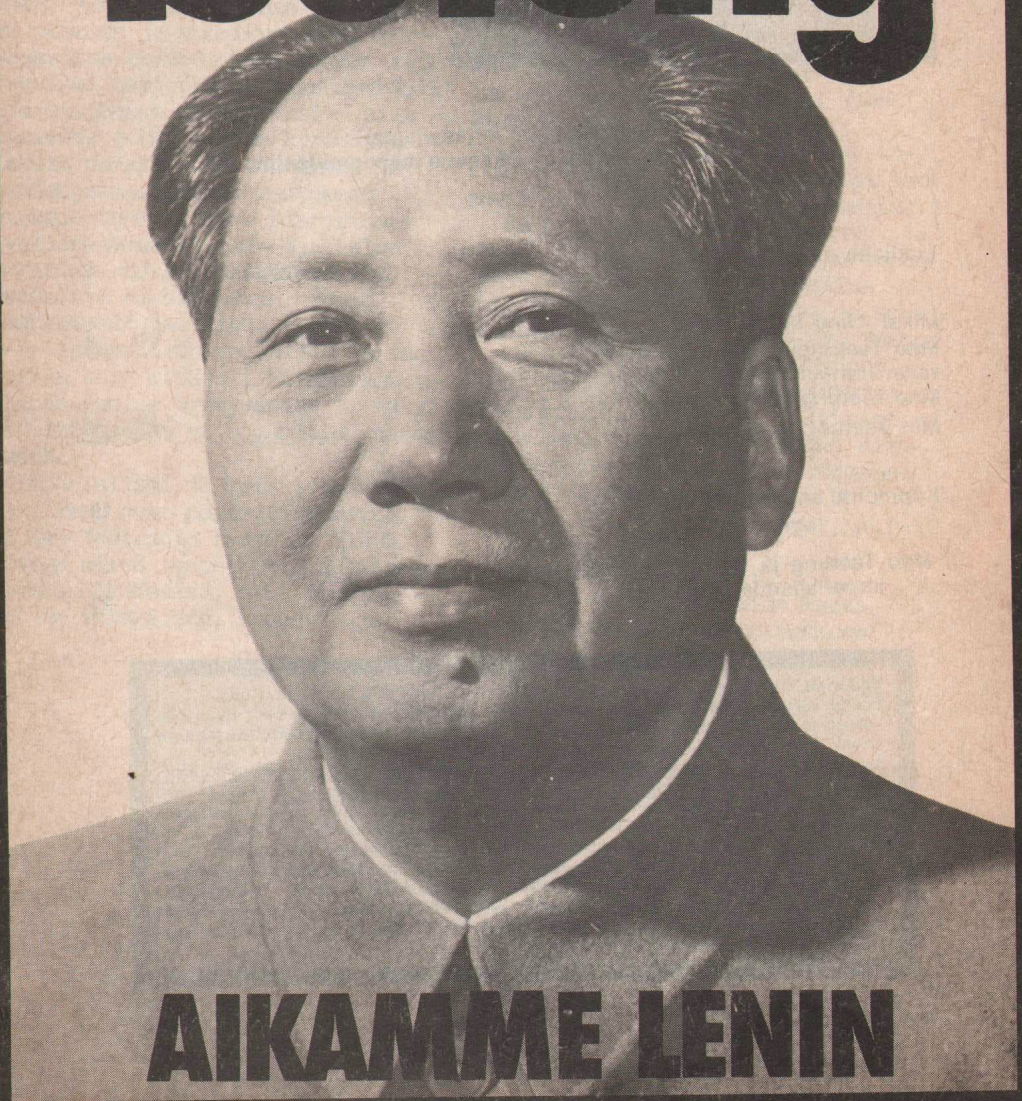

AIKAMME LENIN

Mao Tsetung — aikamme Lenin

Onko mikään maa kehittynyt koskaan niin lyhyessä ajassa niin paljon kuin Kiinan Kansantasavalta neljännesvuosisadassa Mao Tsetungin johdolla? Onko mikään yhteiskunta kokenut puolessa vuosisadassa niin syvällisiä muutoksia kuin Kiina sinä aikana, jolloin Mao Tsetung sovelsi tieteellisen sosialismin yleispäteviä periaatteita Kiinan vallankumouksen konkreettiseen käytäntöön?

Yhden yksilön välitön vaikutus kansansa elämään ja kohtaloihin ei todellakaan ole ollut historiassa koskaan kenelläkään niin suuri kuin Mao Tsetungilla.

Miten Mao Tsetungin historialliset saavutukset ovat selitettävissä? Missä on ollut Mao Tsetungin tekojen ja ajatusten voiman lähde? Vastausta tulee hakea kahtaalta: Toisaalta Kiinan kansan vallankumouksellisesta käytännöstä ja toisaalta kansainvälisen työväenliikkeen yleisistä kokemuksista, Marxin ja Leninin opetuksista.

Mao Tsetungin elämä oli nimenomaan tieteellisen sosialismin yhdistämistä Kiinan vallankumouksen konkreettiseen käytäntöön sekä yhteenvedon tekemistä kansainvälisen vallankumouksellisen liikkeen uusimmista peruskokemuksista.

Kansainvälinen vallankumouksellinen liike on joutunut Leninin kuoleman jälkeen useiden mitä vaikeimpien, monimutkaisimpien ja osittain myös kokonaan uusien ongelmien eteen. Pääasiassa nämä ongelmat ovat liittyneet seuraaviin kahteen kysymykseen: millä lailla sosialismi voi voittaa alikehittyneissä maissa, puolifeodaalisissa ja puolikoloniaalisissa oloissa? Ja toisaalta: Miten vallankumousta tulee jatkaa eteenpäin kohti luokatonta yhteiskuntaa sen jälkeen kun työväenvalta on pystytetty ja sosialismin aineellinen perusta on rakennettu?

Teoria syntyy käytännöstä. Lenin ei voinut antaa vastausta näihin kysymyksiin muuten kuin aivan suuntaa-antavasti, koska hän ei joutunut omassa elämässään tekemisiin niiden kanssa välittömästi, konkreettisesti. Kiinan vallankumous ratkaisi nämä ongelmat, ja Maon teoksissa ne ovat saaneet kaikkein selkeimmän ilmauksensa.

Siksi voidaan puhua Mao Tsetungista meidän aikamme Lenininä ja Mao Tsetungin ajattelusta aikakautemme marxismi-leninismiä.

Maailman yleinen mielipide ei voi tänään muuta kuin pysähtyä ihailemaan Mao Tsetungin elämäntyön mittavuutta ja sen historiallista merkittävyyttä. Ja ne voimat, jotka nyt Mao Tsetungin poismenon yhteydessä yrittävät kieltää historialliset tosiasiat ja tämän päivän realiteetit tekevät sen vain omaksi häpeäkseen ja tappiokseen. Tämä pätee niin Taiwanille pesiytyneisiin Kuomintangin muumioituneisiin jäännöksiin, jotka toissapäivänä julkaisivat "ilosanoman" "rosvopäällikkö" Mao Tsetungin kuolemasta (juuri näinhän lehtitietojen mukaan Taiwanilla asiasta ilmoitettiin), samoin kuin TASS:n ja APN:n kommentaattoreihin, jotka ovat joutuneet nolosti vaikenemaan.

Siitä täydellisestä historialli-

sesta umpikujasta, mihin Neuvostoliiton nykyjohto on itsensä saattanut, on paras osoitus heidän Kiina-politiikkansa avuttomuus. Asiallisestihan neuvostorevisionistit ovat "rosvopäällikkö" Mao Tsetungista samaa mieltä kuin heidän Tshiang Kai-shekiläiset aateveljensäkin, "suurvaltana" heidän vain täytyy yrittää esittää joitain järjen ja arvokkuuden merkkejä, ja siksi aikakautemme suurimman marxilais-leniniläisen Mao Tsetungin kuolema on asiallisesti ottaen mykistänyt heidätkin. Mitä muuta TASS:n kommentaattorit voivat tehdä nyt kuin vaieta tai antaa ympäripyöreitä ja epämääräisiä lausuntoja? Miten he voisivat nyt kaataa likasankojournalistiikastaan sellaisia täysiä astiallisia kuin vielä aivan äskettäin käsitellessään Mao Tsetungia, - miten he voisivat tehdä niin nyt kun koko maailman huomio on kiintynyt Mao Tsetungin elämäntyön arvioimiseen? - Julkinen leimautuminen Taiwanin koplakunnan hengenheimolaiseksi ei tietenkään ole neuvostorevisionisteille mikään mairitteleva asia, ja siksi TASS ei Mao Tsetungin poismenon johdosta antamassaan kommentissa voinut muuta kuin rajoittua niukkasanaisesti pelkkään tapahtuneen toteamiseen.

Todellakin: Mao Tsetungin elämän arviointi on joutunut suuren huomion kohteeksi kaikkialla muualla paitsi Neuvostoliitossa. Tämä tuskin muuta todistaa, kuin että neuvostojohtajien aatteellis-poliittinen luotto on huvennut monessa suhteessa vielä heikommaksi kuin läntisillä kapitalisteilla.

Myös Suomen valtalehdistö joutui kiinnittämään suurta huomiota Mao Tsetungin elämäntyön arviointiin. Tämä on sinänsä myönteinen asia vaikka toisin ei tietysti olisi voinut käydä. Kannattaa silti pysähtyä miettimään sitä, millä tavalla porvarillinen valtalehdistö on arviointejaan suorittanut. Kuvitelkaa, että esim. Ilta-Sanomien artikkelissa toissapäivänä saatettiin väittää Mao Tsetungin olleen Trotskin ns. jatkuvan vallankumouksen kannalla! Ajatelkaa minkälaista puppua, millaista alkeellista tietämättömyyttä tai tietoista harhaanjohtamista noilta porvarillisten valtalehtien muka asiantuntevilta kirjoittajilta!

Kuka tahansa, joka on hiemankin perehtynyt Mao Tsetungin ja Trotskin tuotantoon tai kansainvälisen kommunistisen liikkeen historiaan tietää että se jatkuva vallankumous mistä Trotski puhui, ei ollut ainoastaan Mao Tsetungin näkökannasta eroava vaan suoraan sille vastakkainen.

(Mao Tsetung tarkoitti vallankumouksen jatkamisella sosialismissa sen syventämistä yhteiskunnan ylärakenteessa, ideologista ja poliittista taistelua ja kasvatustyötä sosialismin kehittämiseksi kohti luokatonta yhteiskuntaa, kommunismia. Trotskille "vallankumouksen jatkaminen" oli yhtä kuin sen vientiä asevoimin muihin maihin, eli lähinnä sitä mitä nyky-Neuvostoliiton johto on harjoittavinaan Tsekkoslovakiassa ja jota Brezhnevin "rajoitetun suvereenisuuden" teoria puolustaa.)

Miten sellaisen hölynpölyn esittäminen ylipäätänsä on mahdollista, kuin mitä on näkynyt valtalehtien palstoilla tai TV:n kuvaruudussa, kun porvarilliset "asiantuntijat" ovat pyrkineet selittämään Mao Tsetungin elämäntyötä?! Perimmäinen syy ei tietenkään ole eikä voi olla mikään muu kuin se, että koko kapitalistinen yhteiskunta, porvarillinen tiedonvälitys perustuu viimekädessä vain riistoon ja rikokseen, varkauteen ja huijaukseen, mystiikkaan ja antikommunismiin, avoimesti tai epäsuorasti.

Se mitä Lenin kirjoitti Marxin opin saamasta vastakaiusta aikanaan, pätee myös porvarillisen lehdistön suhtautumiseen Mao Tsetungin ajatteluun tänään.

Lenin kirjoitti:

"Marxin oppi saa koko sivistys-

maailmassa vastaansa porvarillisen tieteen mitä syvimmän vihan, sillä tämä tiede näkee marxilaisuudessa jonkin "vahingollisen lahkon". Muunlaista suhtautumista ei voida odottaakaan, sillä luokkataisteluun perustuvassa yhteiskunnassa ei voi olla "puolueetonta" yhteiskuntatiedettä. Tavalla tai toisella koko virallinen ja liberaalinen tiede puolustaa palkkaorjuutta, mutta marxilaisuus on julistanut armottoman sodan tälle orjuudelle.

Yhtä tyhmää naiiviutta on odottaa puolueetonta tiedettä palkkaorjuuden yhteiskunnassa kuin odottaa puolueettomuutta tehtalijalta sellaisessa kysymyksessä, pitäisikö lisätä työmiesten palkkaa pienentämällä pääoman voittoa."

Näin siis Lenin porvarillisten yhteiskuntatieteilijöiden ja lehtimiesten suhtautumisesta Marxin teoksiin. Olennaisesti samasta on kysymys, kun porvarilliset "asiantuntijat" käsittelevät Mao Tsetungin ajattelua.

Pääomapiirien masinoima ja manipuloima yleinen mielipide on ollut nyt pakotettu tunnustamaan muodollisesti Mao Tsetungin elämäntyön suuruuden, mutta sen se tekee mystifioimalla ja hämärtämällä parhaansa mukaan Mao Tsetungin elämäntyön todellista sisältöä. Tyypillinen esimerkki oli tässä suhteessa HeSassa 10.9. julkaistu artikkeli, jossa kysyttiin, onko Mao Tsetung ihminen, jumala vai sfinksi, sekä esitettiin muutenkin monia eriskummallisia väitteitä Mao Tsetungin tuotannosta.

Luokkatietoiset työläiset ovat jatkuvasti kasvavassa määrin omaksuneet Marxin teoriat porvarillisten yhteiskuntatieteilijöiden vastusteluista huolimatta. Opportunistisen työväenjohtajien selittelyt ja sabotoinnit eivät ole voineet estää Leninin vallankumousoppien leviämistä. Samalla lailla kuin marxismi ja leninismi, tulee varmasti myös Mao Tsetungin ajattelu ulottamaan vaikutuksensa koko maailmaan.

Vain muutama vuosikymmen Marxin kuoleman jälkeen jokainen itseään sosialistina pitävä joutui nimittämään itseään marxilaiseksi, koska marxismin tieteellinen voitto oli käynyt niin kiistattomaksi. Puoli vuosisataa Leninin kuoleman jälkeen jokainen vähänkin vakavasti marxilaiseksi nimittäytynyt kutsuu itseään marxilais-leniniläiseksi. Eiköhän ole ilmeistä, että tämän vuosisadan loppuun mennessä kaikki ne, jotka kutsuvat itseään marxilais-leniniläisiksi asettuvat myös Mao Tsetungin ajattelun kannalle, - olkoonkin että taistelu niin Marxin, Leninin kuin Mao Tsetungin aatteellisesta perinnöstä jatkuu vielä silloinkin opportunistien ja rehellisten vallankumouksellisten välillä: se jatkuu niin kauan kuin on luokkia ja luokkataistelua ja niitähän ei voida poistaa yhden eikä kahden sukupolven elinaikana edes sosialismissa, kuten Mao Tsetung on sanonut ja kokemus vahvistanut.

Kun marxismia levitettiin Vejäjällä vuosisadan vaihteessa, väittivät monet (itseasiassa kaikki virallisten yhteiskuntatieteitten auktoriteetit) ettei se sinne sovi, ettei marxilaisuutta länsi-eurooppalaisena tuotteena voi yhdistää slaavilaiseen kansanluonteeseen.

Kun Mao Tsetung vain viidenkymmenen toverinsa kanssa perusti KKP:n v. 21 ja alkoivat soveltaa leninismiä maansa oloihin, katsoivat silloin Kiinassa kaikki valtaapitävät ja silmäntekevät, ettei leninismistä voi olla mitään hyötyä itämaisissa olosuhteissa. Mutta kuinka kävikään?!

Sosialistisella vallankumouksella on omat yleispätevät lainalaisuutensa, joista tietous ja ymmärrys syvenee ja lisääntyy jokaisen suuren yhteiskunnallisen mullistuksen myötä. Koska marxismi osoittautui totuudelliseksi Länsi-Euroopassa, se soveltui myös Venäjälle, ja koska leninismi kukisti kapitalismin Venä-

jällä siitä täytyi olla hyötyä kaikkialla muuallakin - myös Kiinassa. Ja samalla lailla tulee Mao Tsetugin ajattelu väistämättä löytämään tiensä Eurooppaan ja yleensä kehittyneihin kapitalistisiin maihin (Neuvostoliitto mukaan lukien), valtaamaan joukot ja muuttumaan siten maailmaa muuttavaksi aineelliseksi voimaksi täälläkin.

Eiköhän vain historia toista itseään siinäkin suhteessa, että ne voimat, jotka länsimaissa edessäolevien vuosien ja vuosikymmenien mullistuksissa tulevat kehittymään ratkaiseviksi tekijöiksi, tiennäyttäjiksi ja etujoukon kulkijoiksi - siis ne voimat, jotka tänään kykenevät kaikkein ennakkoluulottomimmin ja totuudenjanoisimmin ammentamaan opetuksia vuosisatamme historiasta ja vallankumouksellisen ajattelun viimeisimmistä saavutuksista, - ovat väistämättä alussa kovin pieniä ja vähämerkityksellisiä ryhmittymiä - suunnilleen sellaisia ja sen kokoisia kuin mitä oli Kiinan Kommunistinen Puolue syntyessään v. 1921 ja käsittäessään vain puolisen sataa jäsentä.

"Imperialismi ja kaikki taantumukselliset ovat paperitiikereitä." Tämä Mao Tsetungin teesi on elävä yleistys siitä Leninin tieteellisestä johtopäätöksestä, että imperialismi on loismaista, kuolevaa ja mätänevää kapitalismia - ulkonaisesti kauhistuttavaa, mutta sisäisesti heikkoa ja romahdusherkkää. Vaikka vallankumoukselliset voimat ovatkin aina alussa lukumääräisesti tavattoman pieniä ja merkityksettömiä, ne kykenevät suhtautumaan tehtäväänsä - imperialismin ja taantumuksen kukistamiseen - tyynesti ja luottavaisesti, strategisesti kevyesti, koska he pitävät oman aikansa totuutta käsissään, ja koska heillä ei ole mitään tavallisen kansan eduista poikkeavia pyrkimyksiä. Marxismin, leninismin ja Mao Tsetungin ajattelun avulla tullaan varmasti alas lyömään koko vanha maailma!

"Marxismin lukemattomat eri totuudet voidaan tiivistää yhteen lauseeseen: kapinointi on oikeutettua."

Näin Mao Tsetung on todennut, ja hänen koko elämänsä oli tämän totuuden - kapinointi on oikeutettua - yhtäjaksoista toteuttamista ja soveltamista. Ottakaamme oppia Mao Tsetungin elämäntyöstä, sen syvimmästä sisällöstä, hänen kapinallisesta, vallankumouksellisesta, kommunistisesta hengestään! Toimikaamme niin kuin Mao Tsetung on tämän runomuodossa ilmaissut:

"Niin monet teot huutavat tekijäänsä,
ja aina kiireisesti:
10 000 vuotta on liian kauan,
tartu päivään, tartu hetkeen!"

DEMOPAINO HELSINKI 1976